

„Doamne, Tu știi toate” - Arno Clemens Gaebelein

Ioan 21.17

Cuprinsul

Domnul este atotștiutor.....	1
El știe totul despre păcatele noastre	2
El cunoaște eșecurile și slăbiciunile noastre	2
El ne cunoaște grijile și nevoile.....	2
El cunoaște poverile și grijile noastre	3
El cunoaște ispitele noastre	3
„Doamne, Tu știi toate”	3

Domnul este atotștiutor

„Doamne, Tu știi toate.” Așa a răspuns Petru când Domnul Isus Hristos l-a întrebat pentru a treia oară pe ucenicul său pocăit: „Simone, al lui Iona, Mă iubești?” (Ioan 21.17). Prin aceste cuvinte, Petru a recunoscut atotștiința Domnului și și-a exprimat credința în Dumnezeuzeirea lui Hristos. Nu numai că el L-a mărturisit în Cezareea lui Filip ca fiind Fiul lui Dumnezeu (Matei 16.16), dar mai târziu a spus: „Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții eterne și *noi* am crezut și am cunoscut că *Tu* ești Sfântul lui Dumnezeu” (Ioan 6.68,69). În timp ce Petru și ceilalți ucenici umblau cu Domnul, au experimentat destul de des a-tot-cunoașterea Lui și au găsit dovezi abundente ale Dumnezeuzeirii Lui.

Numai Dumnezeu are a-tot-cunoașterea. Hristos, Domnul nostru, Și-a revelat a-tot-cunoașterea Dumnezeuzească. El știa totul:

- El cunoștea gândurile cele mai ascunse ale ucenicilor Săi, care uneori se îndoiau și erau dezbinați (Ioan 6.61).
- El cunoștea planurile secrete ale vrăjmașilor Săi (Matei 22.18).
- Nu-I era ascuns ceea ce urma să I Se întâmple în ceasul morții Sale ispășitoare (Ioan 18.4).
- El a auzit conversația dintre Petru și vameș, deși nu era prezent (Matei 17.24,25).
- El știa totul despre Iuda, care L-a trădat, și despre Petru, care L-a renegat (Ioan 6.64; Matei 26.34,75).
- Înainte ca Nicodim să înceapă să se gândească la Împărăția lui Dumnezeu, Domnul știa deja totul despre el (Ioan 3.10).
- El a descoperit secretele femeii samaritene la fântâna lui Iacov (Ioan 4.16-18).
- El cunoștea pe toți oamenii cu care intra în contact „și nu avea nevoie să-I mărturisească cineva despre om, fiindcă El Însuși cunoștea ce era în om” (Ioan 2.24,25).

Psalmul 139 descrie a-tot-cunoașterea lui Hristos cu cuvintele:

- **Psalmul 139:1-6:** DOAMNE, *Tu* m-ai cercetat și mă cunoști, *Tu* știi când mă așez și când mă ridic, de departe îmi pătrunzi gândul. *Tu* știi când umblu și când mă culc și cunoști toate căile mele. Încă nu-mi ajunge cuvântul pe limbă și, iată, DOAMNE, *Tu* îl cunoști în totul. *Tu* mă ții strâns pe dinapoi și pe dinainte și Ți-ai pus mâna peste mine. O cunoștință prea minunată pentru mine! Este atât de înaltă, că n-o pot ajunge.

„Doamne, Tu știi toate.” Acest adevăr este pentru noi, poporul Său, o fericire și o mângâiere de nedescris. Faptul că Cel care ne iubește, care este Domnul și Prietenul nostru¹, știe totul, ar trebui să ne aducă în fiecare zi bucurie, certitudine și pace și să ne învețe să trăim în fiecare zi în așa fel încât să-I fie pe plac.

El știe totul despre păcatele noastre

El ne cunoștea cu mult înainte de a exista noi și ne-a purtat păcatele pe cruce (1 Petru 2.24a) înainte de a le comite. Cu toții putem spune împreună cu apostolul Pavel: „Hristos m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine” (Galateni 2.20). Această „cunoaștere este prea minunată pentru noi” (Psalmul 139.6)! Ea depășește mintea noastră limitată. Și deși El știa totul despre noi – despre păcatele pe care le vom comite, despre stricăciunea naturii noastre căzute, despre stricăciunea inimilor noastre –, El ne-a iubit și ne-a răscumpărat.

El cunoaște eșecurile și slăbiciunile noastre

„El știe din ce suntem făcuți: Își amintește că suntem țărână” (Psalmul 103.14). Pentru că El ne cunoaște eșecurile, nu trebuie să ne temem să venim la El și să-I spunem totul despre ele și despre greșelile noastre. Lui Îi place când aducem toate acestea în lumina Lui și nu ascundem nimic de El, ci mărturisim păcatele și eșecurile noastre. Și pentru că El ne cunoaște slăbiciunile, avem parte de compătimirea Lui milostivă, căci El a fost „ispitit în toate asemenea nouă, în afară de păcat” (Evrei 4.15).

El ne cunoaște grijile și nevoile

El cunoștea suferința poporului Israel cu mii de ani în urmă, când acesta suferea în Egipt. El a apărut în rugul aprins ca înger al DOMNULUI, ca „Eu sunt” și a spus: „le cunosc durerile” (Exodul 3.7). La fel, El cunoaște și astăzi nevoile poporului Său. El știe ce suntem, pentru că El Însuși a fost în viața Sa pământească „un om al durerilor și obișnuit cu suferința”. Știm că „El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui” (Isaia 53.3-4). De aceea, putem veni oricând la El cu suferința și durerea noastră, pentru că El știe totul și ne poate

¹ Nota redacției: Noul Testament nu spune că Domnul Isus este „prietenul nostru”. Mai degrabă, El spune că ne numește prietenii Lui, dacă facem ceea ce ne poruncește, și că El le revelează prietenilor Lui tot ceea ce a auzit de la Tatăl Său: „Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce Eu vă poruncesc. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut.” (Ioan 15.13-15). La fel se spune despre Avraam că „a fost numit «prieten al lui Dumnezeu»” (Iacov 2.23; compară cu 2 Cronici 20.7; Exodul 33.11), ba chiar Dumnezeu Însuși l-a numit astfel (Isaia 41.8) și nu a vrut să-i ascundă nimic: „DOMNUL a zis: «Să ascund Eu de Avraam ce vreau să fac?»” (Geneza 18.17). (Vezi și articolul „[Abraham, prietenul lui Dumnezeu](#)” în *Folge mir nach*, 04/2022, pag. 24–27.) Nu noi L-am ales pe Domnul nostru Isus Hristos ca prieten, ci El ne-a ales pe noi, și este un privilegiu deosebit și o onoare deosebită faptul că El ne numește prietenii Săi. Totuși, asta nu înseamnă că putem să-L coborâm la nivelul nostru și să-L tratăm ca pe unul dintre noi. El este Domnul nostru. Cu toate acestea, putem avea o relație strânsă și familiară cu El, pentru că El nu este un Dumnezeu îndepărtat. (Vezi și articolul „[Prietenii](#)” din *Folge mir nach*, 03/2012, pag. 30–32.)

da mângâierea de care avem nevoie, „pentru că, în ceea ce El Însuși a suferit, fiind ispitit, poate să-i ajute pe cei ispitiți” (Evrei 2.18).

El cunoaște poverile și grijile noastre

El cunoaște toate temerile și toate fricile noastre. El este interesat de noi și ne îndeamnă în Cuvântul Său: „Aruncă asupra DOMNULUI povara ta și El te va susține” (Psalmul 55.22). El cunoaște grijile noastre și Îi pasă de noi, „pentru că El îngrijește de noi” (1 Petru 5.7). Dacă ne gândim mereu la aceasta, nu avem de ce să ne îngrijorăm, ci putem „în orice face cunoscut lui Dumnezeu cererile noastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumiri” (Filipeni 4.6).

El cunoaște ispitele noastre

Satan a venit să-l cearnă pe Petru ca pe grâu, dar Domnul a văzut venirea ispititorului. Înainte ca satan să-și poată duce planul la îndeplinire, Domnul S-a rugat pentru Petru [Luca 22.31,32]; de aceea credința lui Petru nu a eșuat. Și, deși Petru a păcătuit, satan nu l-a putut despărți de Domnul său. Domnul știe tot ce face acuzatorul fraților [Apocalipsa 12.10]; El cunoaște viclenia lui și poate să-i protejeze pe cei care se încred în El și să-i elibereze din capcană. „Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost omenească; și credincios este Dumnezeu, care nu va îngădui să fiți ispitiți peste ce puteți, ci, împreună cu ispita, va pregăti și scăparea, ca voi să o puteți răbda.” (1 Corinteni 10.13).

„Doamne, Tu știi toate”

El cunoaște motivele noastre; știe când alții ne înțeleg greșit sau ne judecă greșit; știe fiecare nedreptate făcută unui mădular al trupului Său; cunoaște rugăciunile noastre făcute în ascuns; cunoaște lacrimile noastre și le adună, așa cum a spus David, „în burduful Său” (Psalmul 56.8). El cunoaște fiecare mic serviciu, pe care îl facem în Numele Lui și pentru El, la fel și când ne sacrificăm pe noi înșine și suferim pentru Numele Lui.

„DOMNUL cunoaște calea celor drepiți” (Psalmul 1.6). El „cunoaște zilele celor fără pată” (Psalmul 37.18); El cunoaște calea și a promis: „Eu te voi instrui și te voi învăța calea pe care trebuie să mergi” (Psalmul 32.8). „El cunoaște tainele inimii” (Psalmul 44.21) și „a cunoscut necazurile sufletului meu” (Psalmul 31.7).

Ce binecuvântare este să privim spre El și să spunem împreună cu apostolul Petru: „Doamne, Tu știi toate.” Ce pace aduce aceasta inimii, care se încrede în Domnul! Ce încredere și siguranță ne dă aceasta!

Așadar, să ne încredem în El în consecință! În orice încercare, credința poate spune: „Domnul știe totul despre ele”. În orice suferință și necaz, putem pretinde că „Domnul știe”. Orice ne apasă, chiar dacă suntem complet dezorientați și călăuzirea lui Dumnezeu ni se pare enigmatică, putem privi cu încredere spre viitor și spune: „El știe”. Atunci ne vom modela viața astfel încât să-I fie pe plac și să-I onoreze Numele vrednic. „Doamne, Tu știi toate.”

Tradus de la: <https://www.soundwords.de/herr-du-weisst-alles-a18474.html>

Titlu original: „[Lord, Thou knowest all Things](#)”, 1927,
în *Foundation*, anul 39, nr. 1, 2018, pag. 20–22.